

Deze speciale regels lezen en in acht nemen a.u.b.!

RISKER UW LEVEN NIET! Respecteer de kracht van de oceaan. Help ongevallen voorkomen en blijf op veilige afstand. Blijf op de aangeduide paden en blijf uit de buurt van de rotsachtige kliffen. Het is ten strengste verboden de rotsen te beklimmen.

VOERTUIGEN! De maximum snelheid is **15 mijl per uur**. Gelieve **NIET PARALLEL** te parkeeren ten einde de vegetatie te beschermen, en parkeer alleen op de daartoe voorziene plaatsen. Er zijn negen parkeerterreinen op het reservaat. Indien een parkeerterrein vol is, rijd dan a.u.b. door naar het volgende parkeerterrein. **Fietsen zijn niet toegelaten op de paden.**

VERZAMELEN! Het is verboden ieder natuurlijk object te verzamelen, te verwijderen, of zelfs te verstoren. Dit omvat bloemen, hout, rotsen, schelpen, alle leven in de vloedplassen, kelp, enz.

VUREN EN ROKEN. Het aanleggen van vuren en het gebruik van stoven en barbecues van eender welke aard is verboden. **ROOK NIET** op de paden of stranden. Indien u wenst te roken, doe dit dan enkel op de verharde wegen, parkeerterreinen en picknickplaatsen.

PICKNICKEN Alleen toegelaten op plaatsen die van tafels voorzien zijn.

DIEREN IN HET WILD. Alle dieren in het reservaat zijn wild. **VOEDT GEEN ENKEL** dier, met inbegrip van eekhoorns (zij bijten) en vogels. Bescherm hun - en uw - gezondheid.

ZEERESERVAAT. Vissen is verboden in de wateren van het reservaat. Alleen Whalers Cover is toegankelijk voor duikers. Reglementen in verband met duiken zijn geafficheerd aan het gebouw van de parkopzichter (ranger station).

HUISDIEREN. U mag geen hond binnenbrengen, toelaten of op eender welk deel van het reservaat laten verblijven. (Uitgezonderd geleidehonden voor doven en blinden, en honden die tot de dienst behoren).

SPELEN. Frisbee, softball, vliegeren, enz. zijn niet te verenigen met het doel van het reservaat en zijn verboden. U bent welkom deze activiteiten uit te oefenen op Carmel River State Beach, ten noorden van het reservaat.

SLUITINGSUUR. De bezoekers dienen het reservaat te verlaten tegen het sluitingsuur, dat op gehangen is aan het gebouw van de parkopzichter (17 uur's winters, en 19 uur in de zomer).

Dank u.

Departement van Parken en Recreatie van de staat Californië en
de Vereniging voor Biologie van Point Lobos

Illustratie: Frances Thompson (dieren) en Fran Ciesla (planten)
Illustratie van de cipresseboom verschaft het Departement van Parken en Recreatie van de staat Californië.
Toestemming werd verleend voor het gebruik van deze illustratie.

Dutch

Welkom

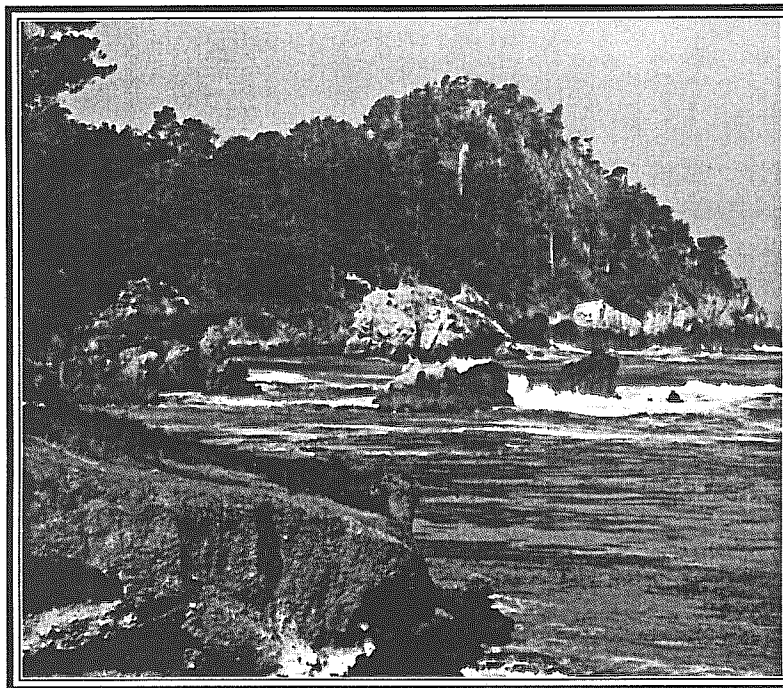

Foto: Charles M. Bancroft

in het Point Lobos Reservaat

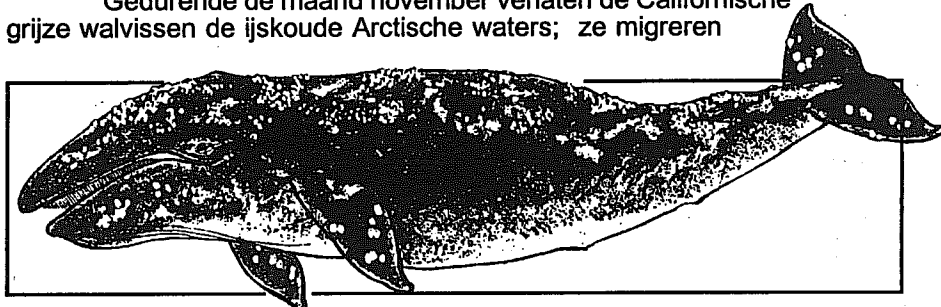
*Deze informatie zal u helpen om
ten volle van uw bezoek te genieten.*

Het Point Lobos reservaat is een uniek openluchtmuseum dat bescherming biedt aan een grote verscheidenheid land- en zeezoogdieren. Meer dan driehonderd planten, en meer dan 250 vogels en andere diersoorten werden in het reservaat waargenomen. Point Lobos werd in 1968 tot nationaal monument uitgeroepen door de Nationale Dienst voor Natuurparken (National Park Service).

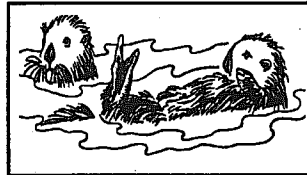
De luidruchtigste bewoners van het reservaat zijn waarschijnlijk de Californische zeeleeuwen. Het hese, blaffende stemgeluid van de zeeleeuwen deed de eerste Spaanse zeevaarders denken aan het geblaf en gehuil van wolven. Zij noemden de rotsen voor de kust waar deze dieren leefden "Punta de los Lobos Marinos", punt van de zeewolven. Sea Lion Point, het punt van de zeeleeuwen, huisest vandaag nog steeds een kolonie Californische - en soms ook Stellers' - zeeleeuwen, en de naam van het reservaat, Point Lobos, weerspiegelt nog steeds de herinnering aan die eerste ontmoeting.

Gedurende de maand november verlaten de Californische grijze walvissen de ijskoude Arctische waters; ze migreren

langs de westkust van Noord-Amerika naar de lagunes waar ze zich voortplanten en hun kalveren ter wereld brengen, het westelijke Baja Californie. En gedurende de lente keren deze enorme dieren, die 13 tot 17 meter lang zijn en meer dan 40 ton wegen, terug naar hun voedingsgronden in de Beringzee. Deze jaarlijkse meer dan 16.000 km lange reis is de langste migratie van eender welk zoogdier op aarde. Heel wat van deze prachtige dieren worden vanuit Point Lobos waargenomen op hun tocht naar het zuiden gedurende het einde van de maand december en begin januari, en op hun terugtocht naar het noorden in maart en april.

De bezoekers kunnen soms een glimp opvangen van een andere bewoner van het reservaat, de Zuidzee otter, terwijl hij duikt op zoek naar voedsel, of terwijl hij gewoon rustig op zijn rug in de kelpbedden drijft. Deze zeeotters, bijna totaal uitgeroeid op het einde van de negentiende eeuw, zijn nu streng beschermd onder de wetgeving ter bescherming van het marineleven, en hun populatie groeit opnieuw traag aan.

En ander bijzonder aspect van het reservaat zijn de bosjes Monterey cipressen. In vroegere geologische tijden was deze boom wijd verspreid. Vandaag vindt men deze inheemse cipressebosjes slechts op het Monterey schiereiland, op Pebble Beach en Point Lobos. Deze bomen, vastgeklampt aan de kliffen boven de branding, verhard door wind dryvend en nevel, soms gehuld in mist, leveren het bewijs van het voortdurende conflict tussen zee en land. De levende cipressen zijn getooid met rijk groen gebladerte; de dode staan kaal, als grimmige silhouetten, hun gebleekte en verwrongen takken rood van de algen.

Point Lobos ontsnapte op bijna miraculeuze wijze aan destructie, naarmate het van de ene eigenaar op de andere werd overgedragen. Op deze plaats was er een walvisstation en een granietgroeve, een verschepingspunt voor een koolmijn, en een conservenfabriek. Vee grasde op deze graslanden vooraler een groot deel van Point Lobos als bouwgrond werd geclasseerd. Uiteindelijk werd het land aangekocht door een eigenaar die de unieke kwaliteiten ervan apprecieerde. Toen het land in 1933, met de hulp van de "Red de Californische sequoia Liga" (Save-the-Redwoods League) in de handen kwam van het trustschap van de staat Californie, was het primitieve, wilde karakter van Point Lobos nog grotendeels bewaard. En het is nog steeds onbedorven. Het aantal wegen door het reservaat is tot een minimum beperkt. De mooiste stukken van het reservaat kunnen slechts te voet bezocht worden, over onopvallende paden die u door bossen en weiden leiden, naar onherbergzame landtongen langs de Stille Oceaan.

In 1960 werden 305 hectare onder water staand land aan het reservaat toegevoegd, wat het eerste onderwater reservaat in ons land tot stand bracht. Point Lobos werd in mei 1973 tot ecologisch reservaat uitgeroepen. Planten en dieren die onder de eblijn en tussen de getijdenlijnen leven worden hier volledig beschermd, en de normale balans van gunstige overlevingscondities voor elke plant en dier wordt praktisch niet verstoord.

WAARSCHUWING! Kijk uit voor giftsumac wanneer u langs de paden wandelt. Met haar drie blinkende blaadjes is het een gemakkelijk herkenbare plant. **RAAK DEZE PLANT NIET AAN!** De olieachtige secretie op de bladeren veroorzaakt hevige huiduitslag en jeuk die weken kunnen aanhouden.

Heb eerbied voor de Kracht van de oceaan! **BLIJF OP VEILIGE AFSTAND!** In het verleden werden enkele bezoekers plotseling door de reusachtige golven gegrepen en hun dood ingesleurd. In spoedgevallen: begeef u naar de ingang, of zend een andere persoon naar de ingang, waar u onmiddellijk hulp kunt vinden.